

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 77.462/3
van 26 februari 2025

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom
10. August 1998 zur Festlegung der Normen, denen eine
Funktion 'Mobiler Rettungsdienst' (MRD) entsprechen muss, um
zugelassen zu werden’

Op 4 februari 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Sociale Aangelegenheden, Huisvesting en Gezondheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom 10. August 1998 zur Festlegung der Normen, denen eine Funktion 'Mobiler Rettungsdienst' (MRD) entsprechen muss, um zugelassen zu werden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 februari 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 februari 2025.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt tot het verlengen tot en met 31 december 2028 van de mogelijkheid geboden bij artikel 18, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 ‘houdende vaststelling van de normen waaraan een functie 'mobiele urgentiegroep' (MUG) moet voldoen om te worden erkend’, om de medische permanentie ook door andere artsen dan die vermeld in artikel 6 van dat besluit te laten verzekeren (artikel 1 van het ontwerp).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2025 (artikel 2).

RECHTSGROND

2. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 66 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 ‘op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen’, gelezen in samenhang met artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 april 1995 ‘waarbij sommige bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, toepasselijk worden verklaard op de functie 'mobiele urgentiegroep’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. In het tweede lid van de aanhef schrijve men “vervangen bij het koninklijk besluit van 15 juli 2002” in plaats van “gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juli 2002”.

4. Het zevende lid en het achtste lid van de aanhef moeten worden omgewisseld.

Artikel 2

5. Overeenkomstig artikel 2 ervan heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2025.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht, namelijk wanneer ofwel voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, ofwel de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend ofwel de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

De gemachtigde verantwoordde de terugwerkende kracht als volgt:

“Das rückwirkende Inkrafttreten ist notwendig, da die Übergangsregelungen am 31. Dezember 2024 ausgelaufen sind. Um die rechtskonforme Aufrechterhaltung des mobilen Rettungsdienstes (...) ab diesem Datum gewährleisten zu können, ist ein rückwirkendes Inkrafttreten notwendig, da nicht genügend Notfallmediziner zur Verfügung stehen, um (...) den Mobilen Rettungsdienst aufrechtzuerhalten.”

Er kan worden aangenomen dat in hoofde van de betrokken ziekenhuizen en artsen geen verkregen situaties worden aangetast, aangezien de ontworpen regeling neerkomt op de regularisatie van hetgeen in de feiten gebeurd is sinds 1 januari 2025. In hoofde van de patiënten kan worden aangenomen dat zij geen nadeel zullen ondervinden door de terugwerkende kracht, aangezien de ontworpen regeling er juist toe strekt de permanentie op een adequate wijze te waarborgen door een voldoende snelle behandeling mogelijk te maken, zij het door een andere arts-specialist dan een gespecialiseerde urgentiearts, waar die behandeling anders te lang zou kunnen uitblijven, gelet op het tekort aan gespecialiseerde urgentieartsen. De terugwerkende kracht kan dan ook worden aanvaard, al moet daarbij worden aangestipt dat deze werkwijze niet getuigt van een goed regelgevingsbeleid, aangezien het aanhouden van het tekort aan gespecialiseerde urgentieartsen na 31 december 2024 voldoende lang kon worden voorzien.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE